

Erasmus szöveges élménybeszámoló

Számomra már az is nagyon kalandos volt, ahogyan eldőlt, hogy Hollandiában fogok tanulni az erasmus szemeszterem alatt. Az eredeti terv nem Groningen volt, csak a harmadik helyre tettem be. Az álmom eredetileg Lisszabon volt, két egyetemre adtam be a jelentkezésemet ott, és Hollandia csak a harmadik volt. Egy barátom éppen erasmuson volt Madridban, és őt látogattam meg. Tudtuk, hogy nagyjából pont az utazás körül fogom megkapani az e-mailt, hogy elnyertem-e vagy sem a pályázatot. Végül, miután hazaértem, és leszálltam a Bécsi reptéren, miután édesapám felvett, hogy hazavigyem, az autóban vettem észre, hogy eredmény született. Meglepődtem, de nagyon boldog voltam, hogy lehetőséget kaptam az erasmusra.

Volt egy olyan időszak, amikor azt hittem, hogy vissza kell majd mondanom a pályázatomat, mivel úgy nézett ki, hogy nem fogok találni szobát, ahol lakhatok. Hollandiában nincsenek kollégiumok, és hatalmas a túljelentkezés a szobákra, attól függetlenül, hogy melyik várost nézzük. De rám mosolygott a szerencse, és több, mint 100 ember közül engem választottak ki egy szoba lakójának az ott élő diákok.

Mikor először kimentem, kicsit megilletődtem. Hihetetlenül új volt minden, és rá kellett jönnöm, hogy ott mennyire máshogy élnek az emberek, mint Magyarországon. Az első pár napban sok új impulzus ért: többször is majdnem elütöttek biciklivel; megtanultam, hogy a hollandoknál nem szokás elfogadni a VISA bankkártyát, és csak pár boltban tudok kártyával fizetni, megismertem rengeteg új diákot, és először találkoztam Esztivel, aki a másik erasmusos diák volt a szakunkról, aki szintén Groningenbe jött.

Aztán elkezdődött az első blokk. Hollandiában úgy van a rendszer, hogy egy szemeszter blokkokra oszlik, és kétszer van kisebb vizsgaidőszak: egyszer novemberben és egyszer januárban. Az egyik első óra után barátkoztam össze az első külföldi barátaimmal, akikkel aztán rendszeresen találkoztunk. Volt két belga lány, egy svájci, egy szlovák, egy kanadai lány, és én. Még az erasmusos programból alakult egy másik baráti társaság, akikkel szintén találkoztunk utána többször is a szemeszter folyamán. Sok dolgot csináltunk együtt. Volt, hogy elutaztunk egy másik városba közösen, vagy kiültünk a parkba beszélgetni, vagy közösen főztünk, de olyan is volt, hogy együtt mentünk bulizni.

Sajnos a lakótársaimmal nem sikerült közeli kapcsolatot kialakítani, de emiatt egyáltalán nem vagyok szomorú. Ők mind hollandok, és a házban inkább csak egymás mellett éltek, mint hogy barátkoztak volna. Mindenkinek meg volt a saját baráti társasága, és nem nagyon beszélünk egymással, még a hollandok sem. Attól még, hogy nem barátkoztak velem, nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Sok mindenben útba igazítottak, és egyengették az akadályokkal teli első napjaimat. Emiatt nagyon hálás vagyok nekik. Az egyetlen negatívum az volt, hogy a mellettem lakó srác gyakran basszusgitarozott, és néha nehezemre esett tanulni a zaj miatt.

Nagyon olcsón lehetett az egyetemen sportolni járni, ezért én is beiratkoztam az ACLO nevezetű egyetemi sportklubba. Rengeteg órán voltam, és itt is mélyítettem a barátságaimat. Voltam spinningen, súlyemelésen, tornán, jumping fitnesssen, jógán, de kosárlabdáztam és squashoztam is.

A holland vizsgaidőszak nagyon különböző a magyartól. Csak egy időpont van, amire muszáj elmenni, és egy pótvizsga alkalom van, ami viszont csak negyedévvél később esedékes. Nagyon változó volt a vizsgák nehézsége, az egyik vizsgát 35 perc után megírtam négyesre, egy másik vizsgán viszont éppen átmentem, pedig 2 órán keresztül írtam a legjobb tudásom szerint. Habár minden vizsgám sikeres volt, sajnos egy tárgyból megbuktam. Ez amiatt volt, mert ebből a tárgyból egy beadandót is kellett készíteni, amit szintén osztályozott az oktató, és mind a kettőn ét kellett menni, hogy sikerüljön a kurzus. Sajnos a beadandó részen megbuktam, és szerintem igazságtalanul. Egy barátnőmmel közösen csináltuk végig a kurzust. Mielőtt leadtuk a beadandót, összehasonlítottuk, hogy mit írt ő és mit írtam én. Nagyon hasonlóak voltak a munkáink (diagnózist kellett felállítani, emiatt a hasonlóság jó jel). Ő három jeggyel jobbat kapott, mint én, és át is ment. Nagyon aranyos volt, ő is nagyon ki volt akadva velem, hogy hogyan történhetett ez. Írtam egy reklamációs levelet a tanáromnak, de visszajelzett, és továbbra is úgy gondolta, hogy megérdemelten buktam meg. Ezt végül is el kellett engednem.

Amit még megemlítenék, hogy összebarátkoztam egy macskával a kinti időm alatt, akit nagyon megkedveltem. Sajnos úgy alakult, hogy a családom nélkül, Hollandiában töltöttem a karácsonyt, de a macska szuper társaság volt, és az ágyamban a lábamnál aludt. Egy szomszéd cicája volt, és többször is meglátogatott. Azért is szerettem volna megemlíteni, mert mikor értem jött a családom, hogy hazaköltöztessenek, ő is eljött tőlem elbúcsúzni, annak ellenére, hogy hajnali 3 volt.

Zárásképp a jövőbe szeretnék kitekinteni. Az egyik barátommal megbeszéltük, hogy majd meglátogatom Belgiumban. És mivel Belgium már közel van, átmegyek Hollandiába is, és meglátogatom Esztit is, aki kint maradt még egy szemeszterre. Ha pedig a távoli jövőbe nézek, simán el tudom képzelni, hogy Hollandiába jelentkezek mesterre, mert annyira a szívemhez nőtt mind az oktatás, mind maga az ország és az ott lakó emberek is. Összességében, felejthetetlen élmény volt az Erasmus szemeszterem, és bárkinek, aki gondolkozik azon, hogy ki szeretne esetleg menni, nagyon ajánlom. Amellett, hogy hatalmas élmény, egy nagyon nagy önismereti állomás is. Nekem biztosan, hogy az egyik legszebb emlékem.